

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 14C/563/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213222092
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2018:4213222092.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1/ F. F., nar. XX.XX.XXXX, 2/ P. F., nar. X.X.XXXX, obaja bytom A., o zaplatenie X.XXX,XX € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaní v rade 1/ a 2/ **n e m a j ú** právo na náhradu trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

1. Dňa 1.10.2013 žalobca doručil súdu žalobu, ktorou sa domáhal uloženia povinnosti žalovaným v rade 1/ a 2/ zaplatiť mu sumu 4.970,40 € spolu s príslušenstvom a náhradu trov konania na tom skutkovom základe, že žalovaná v rade 1/ s jeho právnym predchodcom (spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s.) uzatvorila dňa 15.7.2005 zmluvu č. 212040880, na základe ktorej jej boli poskytnuté finančné prostriedky, ktoré sa zaviazala riadne splatiť. Žalovaný v rade 2/ prebral ručiteľský záväzok vo vzťahu k pohľadávke veriteľa voči žalovanej v rade 1/. Celková dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 9.258,11 € (z toho dlžná istina 8.598,19 €, úrok z omeškania vo výške 659,92 €). Podanou žalobou si uplatnil na zaplatenie dlžné splátky splatné v období od 20.10.2010 do 20.6.2015 v počte 57 a celkovej výške 4.970,40 €. Zároveň si uplatnil na zaplatenie úrok z omeškania vyčíslený zo splátok splatných v období mesiacov október 2010 až apríl 2011 vyčíslený ku dňu 10.5.2011 vo výške 17,05 € a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 4.970,40 € od 11.5.2011 do zaplatenia. Titulom náhrady trov konania si uplatnil zaplatenie súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

2. V priebehu konania žalobca upresnil uplatnený nárok (a to v časti vyčísleného úroku z omeškania za obdobie od 21.10.2010 do 10.5.2011, ktorý žalobca vyčíslił v sume 16,91 €). O návrhu na pripustenie zmeny petitu rozhodol tunajší súd uznesením č.k. 14C/563/2014-56 zo dňa 4.9.2014.

3. O podanej žalobe tunajší súd rozhodol rozsudkom č.k. 14C/563/2014-89 zo dňa 6.7.2015, ktorým žalobu zamietol a žalovaným v rade 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznal. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca. O podanom odvolaní rozhodol Krajský súd v Nitre ako súd odvolací uznesením č.k. 5Co/192/2016-126 zo dňa 8.3.2017 tak, že rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď prvoinštančnému súdu uložil opätovne sa zaoberať otázkou počiatku plynutia premlčacej doby.

4. Tunajší súd riadiac sa rozhodnutím odvolacieho súdu vec opätovne prejednal. Vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil právny zástupca žalobcu, ani žalovaní v rade 1/ a 2/. Pred začatím pojednávania bolo zo strany právneho zástupcu žalobcu doručené súdu emailové podanie, ktorým právny zástupca ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní z dôvodu práceneschopnosti substitučního zástupcu. Keďže zo strany žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu pred začatím pojednávania nebola podaná žiadosť o odročenie pojednávania, súd postupujúc podľa § 180 CSP spor prejednal v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu i žalovaných v rade 1/ a 2/. Po oboznámení sa s obsahom listín predložených v priebehu konania, a to zmluvy o splátkovom úvere, dohody o ručení, dohody o zabezpečení úveru životným poistením, všeobecných obchodných podmienok, oznámenia o postúpení pohľadávky, výzvy k úhrade, zmluvy o postúpení pohľadávok s prílohami, pokusu o zmier, špecifikácie pohľadávky, prehľadu finančných transakcií, uznesenia č.k. 14C/563/2014-56 zo dňa 4.9.2014, rozsudku č.k. 14C/563/2014-89 zo dňa 6.7.2015, odvolania, uznesenia č.k. 5Co/192/2016-126 zo dňa 8.3.2017 ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

5. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0568/2011/CE uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. dňa 24.3.2011 žalobca nadobudol od svojho právneho predchodcu pohľadávku voči žalovaným v rade 1/ a 2/ titulom zmluvy o splátkovom úvere, pričom táto bola špecifikovaná v prílohe č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej v rade 1/ oznámené právnym predchodcom žalobcu písomným podaním zo dňa 12.4.2011. Ako vyplynulo z prílohy zmluvy o postúpení pohľadávok, v čase postúpenia pohľadávky (t.j. k 24.3.2011) boli žalovaní v rade 1/ a 2/ v omeškaní s úhradou dlžnej sumy 1251 dní.

6. Žalovaná v rade 1/ uzatvorila s právnym predchodcom žalobcu dňa 15.7.2005 zmluvu o splátkovom úvere č. 0212040880. Na základe tejto zmluvy bol žalovanej v rade 1/ poskytnutý úver vo výške 6.638,78 € (200.000,- Sk), ktorý sa zaviazala vrátiť veriteľovi v mesačných splátkach po 87,20 € (2.627,- Sk) v období od 20.8.2005 do 20.6.2015. Úroková sadzba bola ustálená vo výške 9,10 % ročne. RPMN v zmluve ustálená nebola. Žalovaná v rade 1/ sa tiež zaviazala uhradiť poplatok za správu úveru vo výške 1,66 € (50,- Sk) mesačne a jednorazový poplatok za poskytnutie úveru vo výške 132,78 € (4.000,- Sk). Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky. V rovnaký deň uzavrel žalovaný v rade 2/ s právnym predchodcom žalobcu dohodu o ručení, v ktorej prevzal na seba ručiteľský záväzok z titulu zmluvy o splátkovom úvere č. 0212040880 zo dňa 15.7.2005 uzavretej medzi žalovanou v rade 1/ a právnym predchodcom žalobcu. Žalovaná v rade 1ú tiež uzatvorila s právnym predchodcom žalobcu dňa 15.7.2005 dohodu o zabezpečení úveru životným poistením. Ako vyplynulo z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok žalovaní v rade 1/ a 2/ titulom poskytnutého úveru ku dňu postúpenia pohľadávky dlhovali sumu 9.258,11 €, ktorá pozostávala z nesplatenej istiny vo výške 8.598,19 € a úroku z omeškania vo výške 659,92 €. Žalobca si v tomto konaní uplatnil na zaplatenie splátky úveru splatné od 20.10.2010 do 20.6.2015 v počte 57 a celkovej výške 4.970,40 €.

7. Ako vyplynulo z výzvy k úhrade a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 20.4.2011 vypracovanej žalobcom a adresovanej žalovanej v rade 1/, touto žalobca oznámil žalovanej v rade 1/, že pre porušenie zmluvy o úvere č. 212040880 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 20.4.2011. Zároveň vyčíslil svoju pohľadávku na sumu vo výške 9.465,35 € a žalovanú v rade 1/ vyzval na zaplatenie tejto sumy do 4.5.2011.

8. Žalobca si v tomto konaní uplatnil na zaplatenie splátky úveru splatné od 20.10.2010 do 20.6.2015 v počte 57 a celkovej výške 4.970,40 €.

9. Žalovaná v rade 1/ sa k podanej žalobe vyjadrila na pojednávaní dňa 6.7.2015, keď uviedla, že úver splácala približne do roku 2007, keď poslednú splátku úveru mohla zaplatiť dňa 15.10.2007. Tento prestala splácať z dôvodu straty zamestnania, pričom od podania žaloby titulom dlžnej sumy tiež nič neuhradila. Doplnila, že od 23.6.2015 sa zamestnala v Maďarsku v spoločnosti DELFI ako robotníčka. V tom čase jej plynula skúšobná doba a absolvovala rôzne školenia. Doplnila, že je slobodná, bez vyživovacej povinnosti, pričom nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, osobné motorové vozidlo, prípadne inú hnutelnú vec väčšej hodnoty. Na základe súdneho rozhodnutia spláca svoje dva záväzky voči spoločnosti Slovak Telekom mesačnými splátkami po 10,- a 15,- € mesačne. Tiež spláca svoj záväzok voči spoločnosti Provident mesačnou splátkou vo výške 5,- € a iný záväzok mesačnou splátkou v rovnakej výške. V súvislosti so svojim zdravotným stavom má výdavky na zakúpenie liekov vo výške cca. 34,- € mesačne.

10. Žalovaný v rade 2/ v priebehu konania na pojednávaní dňa 6.7.2015 potvrdil, že v zmluvnom vzťahu vystupoval ako ručiteľ, pričom on titulom úveru nič neuhradil. Doplnil, že v roku 2007 už v nehnuteľnosti na adrese: Košická 666/38, Komárno nebyvali, z tejto sa odsťahovali v roku 2006. Dôvodom odsťahovania sa bolo, že na nehnuteľnosti viazla ťarcha v podobe exekučného záložného práva, pričom vlastnícke právo k nehnuteľnosti bolo v priebehu exekučného konania prevedené na tretiu osobu. Čo sa týka svojich osobných, majetkových a zárobkových pomerov uviedol, že je slobodný bez vyživovacej povinnosti. Nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, osobné motorové vozidlo, prípadne inú hnuťnú vec väčšej hodnoty. Je nezamestnaný, nie je však vedený v evidencii nezamestnaných úradu práce, pretože nespĺňa podmienky na zaevidovanie sa. Naposledy bol zamestnaný v roku 2012. V tom čase si privyrábal brigádami. Na zabezpečenie základných životných potrieb si finančné prostriedky požičiaval, avšak žiaden svoj záväzok nesplácal.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení platnom od 01.01.2008) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 879j Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

S účinnosťou od 1.1.2008 Občiansky zákonník v § 52 ods. 1 spotrebiteľskú zmluvu už definuje ako každú zmluvu bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Dňa 1.4.2015 nadobudlo účinnosť ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. b) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo

zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. a) a b) citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 citovaného zákona, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých plnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c/, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

Podľa § 4 ods. 4 citovaného zákona, pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Podľa § 4 ods. 5 citovaného zákona, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 258/2001 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka, s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 1.4.2004, predpisom lex specialis, s poukazom na 879f ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka. Súd teda vzťah účastníkov konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu a podľa zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu.

Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom k 28.9.2011, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

V zmysle citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia len pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatné a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy, po ktorej bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené je zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

Podľa § 2 ods. 1 citovaného zákona, banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá

- a) prijíma vklady a
- b) poskytuje úvery
- c) a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

Aktívnou vecnou legitimáciou v konaní sa rozumie hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Súd vecnú legitimáciu v konaní skúma vždy aj bez návrhu, a to aj v prípade, ak ju žiaden z účastníkov konania/ strán sporu nenamieta.

12. V danom prípade sa žalobca podanou žalobou domáhal zaplataenia dlžnej sumy titulom zmluvy splátkovom úvere uzavretej medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovanou v rade 1/ a ručiteľského záväzku žalovaného v rade 2/ v sume neuhradených splátok splatných v období od 20.10.2010 do 20.6.2015 vo výške 4.970,40 € s príslušenstvom.

13. Predmetom konania v tejto veci bol záväzok žalovanej v rade 1/, ktorý vznikol zo zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej v zmysle § 497 až 507 Obchodného zákonníka, ktorý záväzok žalovanej v rade 1/ bol zabezpečený dohodou o ručení uzavretou medzi obchodnou spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaným v rade 2/. Zmluvu o splátkovom úvere je s ohľadom na charakter zmluvných strán a poskytnuté plnenie potrebné považovať za zmluvu spotrebiteľskú a na žalovanú v rade 1/ je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka, ako aj titulom ručiteľského záväzku vo vzťahu k žalovanému v rade 2/. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv). V tejto súvislosti súd upriamuje pozornosť na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.4.2015 (sp. zn. 3MCdo/14/2014), podľa ktorého ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

14. V prejednávanvej veci súd vykonaným dokazovaním, rešpektujúc rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č.k. 5Co/192/2016-126 zo dňa 8.3.2017 a právny názor nadriadeného súdu v ňom vyjadrený, dospel k záveru, že v danej veci je potrebné bez ohľadu na štádium konania prioritne sa zaoberať otázkou vecnej legitímácie strán sporu v tomto konaní.

15. Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (por. rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004, rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 24Co/722/2015).

16. Pasívnu vecnú legitímáciu žalovaných v rade 1/ a 2/ mal súd preukázanú, keďže ide o dlžníka a ručiteľa zo zmluvného vzťahu, plnenie z ktorého je predmetom tohto konania (pasívnu vecnú legitímáciu žalovaných v rade 1/ a 2/ žalobca preukázal predložením zmluvy o splátkovom úvere, plnenie z ktorej je predmetom sporu a predložením dohody o ručení).

17. Pokiaľ však ide o aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v tomto konaní súd konštatuje, že v zmysle zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách žalobcu v tomto konaní zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie postupu v zmysle § 92 ods. 8 citovaného zákona, t.j. že spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ pohľadávky písomne vyzval žalovaných v rade 1/ a 2/ ako dlžníkov na úhradu dlhu a títo boli napriek výzve v omeškaní s jeho splácaním nepretržite 90 kalendárnych dní, keďže splnenie tohto postupu je predpokladom postúpenia splatnej pohľadávky, resp. jej časti banky voči dlžníkovi na tretiu osobu.

Žalobca svoju aktívne vecnú legitímáciu v konaní vyvodzoval z oznámenia o postúpení pohľadávky, ktoré zaslal jeho právny predchodca žalovanej v rade 1/.

18. Súd v tejto súvislosti dospel k záveru, že na prípady postúpenia pohľadávok bánk je potrebné okrem všeobecného ustanovenia § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka aplikovať ustanovenia lex specialis, t.j. ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., keďže zákon o bankách v prípade bankových úverov poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovoprávnom vzťahu z titulu bankového úveru. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

19. Banka je v prípade porušenia zmluvnej povinnosti dlžníka splácať úver riadne a včas oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, po doručení výzvy dlžníkovi, za podmienok stanovených v zákone o bankách, alebo zmluvu o úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť, v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami. Banka túto možnosť v danom prípade zrejme nevyužila a žalobcovi postúpila pohľadávku bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť, resp. aby zmluvný vzťah zanikol inak (výpoveďou, odstúpením). Pokiaľ ale nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, resp. pokiaľ zmluvný vzťah nezanikol výpoveďou alebo odstúpením od zmluvy, nie je možné urobiť záver o tom, žeby predmetný úver bol ku dňu postúpenia splatný. Splatnými do tej doby sa mohli stať len jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých bol žalovaný v omeškaní.

20. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V ods. 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Pokiaľ teda banka postúpila predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu žalobcovi, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách. Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti), banka nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu.

21. Podľa názoru súdu úpravou § 92 ods. 8 (predtým 7) mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie by banku malo motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu NBS. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou.

22. Preto mal súd za to, že v danom prípade žalobcu zaťažovalo dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok špecifikovaných v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.. Nakoľko žalobca dodržanie tohto postupu zo strany právneho predchodcu žalobcu nepreukázal, keď v priebehu konania ani len neučinil skutkové tvrdenie v tom smere, že by obchodná spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. vyzvala dlžníkov na splnenie svojho záväzku, s plnením ktorého boli v omeškaní a že dlžníci (žalovaní v

rade 1/ a 2/) boli napriek výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, súd bol nútený konštatovať, že žalobca nepreukázal svoje skutkové tvrdenie o tom, že je na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2011 právnym nástupcom obchodnej spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s. vo vzťahu k pohľadávke zo zmluvy č. 0212040880 uzatvorenej so žalovanou v rade 1/ dňa 15.7.2005 zabezpečenej dohodou o ručení zo dňa 15.7.2005 uzavretou so žalovaným v rade 2/ a teda medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania, keď zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách treba ohľadom inštitútu postúpenia pohľadávky považovať za lex specialis vo vzťahu k ustanoveniam Občianskeho zákonníka (konkrétne § 524 Občianskeho zákonníka). Zmluvu o postúpení pohľadávok z 24.3.2011 je preto potrebné považovať za neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka (pre rozpor so zákonom).

23. Súd tiež poukazuje na to, že v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia len pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatné a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy, po ktorej bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. To znamená, že ku dňu 24.3.2011 právny predchodca žalobcu (pokiaľ do dňa 24.3.2011 neukončil záväzkovoprávny vzťah s dlžníkom, ktorú skutočnosť žalobca ani netvrdil) mohol postúpiť na tretiu osobu len tú časť svojej pohľadávky, ktorá bola ku dňu 24.3.2011 už splatná a nie aj tú časť pohľadávky, u ktorej mala nastať splatnosť po postúpení pohľadávky.

24. Súd tiež poukazuje na právny názor Krajského súdu v Trnave vyslovený v rozsudku vo veci sp. zn. 24Co/722/2015, podľa ktorého pre vyslovenie postupiteľnosti pohľadávky banky z titulu spotrebiteľského úveru je nevyhnutné dodržanie postupu podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., pod následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, konkrétne ustanovením § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa zakazuje postúpiť okrem iného také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať práve za takýto druh pohľadávok, keď s každou pohľadávkou banky voči klientovi sú neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ako aj obsiahle bankové tajomstvo (§ 91 a nasl. cit. zákona).

25. Vychádzajúc zo záujmu spoločnosti na ochrane spotrebiteľov v zmluvných vzťahoch, v ktorých spotrebiteľ je slabšou zmluvnou stranou ako aj vychádzajúc zo zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (predovšetkým ustanovenie § 5b predmetného zákona, v ktorom je súdu uložené ex offo prihliadať na skutočnosti oslabujúce nárok dodávateľa voči spotrebiteľovi), mal súd za to, že spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky) a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/328/2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/722/2015, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/750/2015). Banka je teda oprávnená postúpiť časť peňažného záväzku, s úhradou ktorého je dlžník, napriek písomnej výzve banky, aktuálne v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní.

26. Žalobca v konaní nepreukázal, že by Slovenská sporiteľňa, a.s. doručila žalovaným v rade 1/ a 2/ písomnú výzvu na splnenie omeškaného peňažného záväzku. Písomná výzva na splnenie je totižto jednou z podmienok platného postúpenia pohľadávky bankou. Výzva sa musí dostať do dispozičnej sféry dlžníka, lebo ide o tzv. faktický úkon, ktorý je nevyhnutnou podmienkou ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky bankou v prípade, ak klient banky je napriek písomnej výzve banky nepretržite v omeškaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Nepredloženie tejto výzvy s doručenkou má za následok, že žalobca nepreukázal začatie plynutia lehoty trvania nepretržitého omeškania dlžníka banky dlhšieho ako 90 kalendárnych dní ako predpokladu pre platné postúpenie pohľadávky SLSP, a.s. v prospech žalobcu.

27. Keďže súd postupom podľa § 295 CSP nemal preukázané súčasné splnenie oboch podmienok predpokladaných v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., dospel k záveru, že zmluva o postúpení pohľadávok z 24.3.2011 v prospech žalobcu je neplatná s poukazom na § 41 Občianskeho zákonníka

podľa § 39 Občianskeho zákonníka (pre rozpor s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.) v časti pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a.s. voči žalovaným v rade 1/ a 2/ zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 0212040880 z 15.7.2005 a žalobca v súvislosti s uvedenou zmluvou nie je veriteľom žalovaných v rade 1/a 2/. Pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd žalobu v celom rozsahu zamietol bez toho, aby sa zaoberal otázkou prípadného premlčania uplatneného nároku, nakoľko preukázanie vecnej legitímácie strán sporu v konaní podľa názoru súdu má prednosť pred riešením otázky dôvodnosti podanej žaloby. K správnosti postupu tunajšieho súdu pri potrebe skúmania platnosti postúpenia pohľadávky vo vzťahu k dodržaniu podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách súd poukazuje i na rozhodnutia Krajského súdu v Nitre (napr. rozhodnutie vo veci sp. zn. 6Co/137/2017 z 25.10.2017, rozhodnutie vo veci sp. zn. 25Co/589/2016 z 23.8.2017).

28. O nároku na náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho) súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a 396 ods. 1 CSP, keď žalovaní v rade 1/ a 2/ boli tou stranou sporu, ktorá bola s ohľadom na výsledok konania v konaní plne úspešná. Nakoľko však žalovaným v rade 1/ a 2/ preukázateľne v súvislosti s týmito konaniami žiadne trovy nevznikli a ani si ich náhradu neuplatnili, súd vyslovil, že žalovaní v rade 1/ a 2/ nemajú právo na náhradu trov konania, hoci im tento nárok vznikol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Komárno v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

V prípade, ak odvolanie s prílohami nebude predložené v potrebnom počte vyhotovení, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 veta posledná CSP).